

PRIBIŠSKÉ NOVINY

Pribišské noviny č. 2/2021 • Vychádzajú 2x ročne • Ročník č.7 • Vyšli 15. decembra 2021 • Náklad 150 ks • Nepredajné

Autorka obrázku:
Anna - Mária Vraňáková, 4.roky

NÁROKY ENORMNE STÚPAJÚ, ALE TREBA PREJAVIŤ TROCHU TRPEZLIVOSTI

Vážení obyvatelia obce Pribiň!

Moji kolegovia starostovia často spomínajú na časy, keď mali v obci cez úrad práce k dispozícii desiatky ľudí pracujúcich v rámci VPP. Tak bolo mož-

né robiť na bežnej údržbe obce. Kosiť, posýpať, zametať, natierať, prevážať, aj bez mechanizmov. Aj keď ľudia boli niekedy takí, aj onakí, ale bežnú údržbu urobili. A človek zamestnaný ako zamestnanec obce robil remeselné náročnejšie práce, stavebné práce, elektriку, údržbu strojov. Keď sa niečo pokazilo na kúrení, menšie stavebné práce a podobne. Teraz nároky občanov rastú každým rokom. Neskutočným spôsobom sa doba zrýchľuje a posúva aj v tomto smere. Keď stretávam ľudí na ulici a hovoria mi, čo všetko treba zariadiť a spraviť, mám dojem, že zamestnávame 20 ľudí na plný úväzok. Občania chcú okamžite riešiť aj komplikovanejšie práce, ako je plátanie jám na cestách, opílovanie stromov a drevín, odvodňovanie ulíc, asfaltovanie ... Ale máme na to iba pár zamestnancov na aktivačných prácach a jedného odborného zamestnanca v sociálnom podniku a obmedzený obecný rozpočet. Tento problém poznajú aj v iných obciach. Dlhodobo to v samo-

správe cítia. Nároky obyvateľov enormne stúpajú, čo je aj pochopiteľné, ale v takýchto prípadoch treba predsa len prejavovať trochu trpezlivosti.

Všetko sa dá, ale chce to čas. Navyše v terajšom kovidovom období je všetko ešte na dlhšie lakte, keďže sa nedalo podstatnú časť roka ani stretnúť napríklad na verejnom zhromaždení. Veľa zodpovedných úradníkov, od ktorých niečo potrebujeme vybaviť, sú práve v karanténe, v lete čerpajú dovolenky, potom zase pracujú z domu a podobne. Napriek týmto slovám si myslím, že obyvatelia Pribiňa majú možnosť žiť vzhľadom k veľkosti a ľudnatosti obce slušným spoločenským a športovým životom a čo sa týka rozvoja, napredujeme aj po stránke modernizácie našej infraštruktúry, našich budov, technického vybavenia, ako aj cestnej siete. Verím, že takto budeme napredovať aj v ďalšom roku.

Na koniec môjho príhovoru Vám, obyvateľom obce Pribiň, želim pokojne a šťastne prežiť Vianoce ako aj prichádzajúci rok 2022.

*Bc. Rastislav Suroviak
starosta obce Pribiň*

AKTIVAČNÍ PRACOVNÍCI A ZAMESTNANCI SOCIÁLNEHO PODNIKU SÚ PRE OBEC VEĽKOU POMOCOU

Okrem toho, že s našimi aktivačnými pracovníkmi robíme údržbu objektov a zariadení v majetku obce, ako je maľovanie zábradlí, altánkov, kovových konštrukcií, údržbu miestnych komunikácií a priestranstiev s verejnou zeleňou, za-

bezpečujeme vlastnými silami aj rôzne remeselnícke práce. V Sociálnom podniku Pribiň, ktorý vznikol začiatkom roku, sme zamestnali dvoch ľudí. Jedného na celý úväzok a jedného na štvrtinový úväzok. Na budúci rok plánujeme

ďalšie posilnenie podniku, uvidíme, či sa tento zámer podarí. Zamestnať môžeme iba ľudí so ZŤP, alebo zodpovedajúcim lekárskeým posudkom. Úrad práce potom obci prepláca 75 % výšky mzdy týchto pracovníkov, tzv. vyrovnávací

príspevok. Je to pre obec obrovská výhoda. Keď je človek zamestnaný cez náš sociálny podnik na celý úväzok, tak obec stojí z vlastných prostriedkov 360 euro mesačne. Zamestnanec odrobí plných osem hodín, je to naozajstná pomoc, lebo zohnať človeka na bežnú údržbu v obci bol v poslednom čase už veľký problém. A prostredníctvom zručných rúk zamestnancov potom vieme urobiť kopec roboty. V priebehu leta sme takto vykonali úpravy krajníc pri

novej ceste smerom na Pucov, kde sme ukladali aj betónové prídlažby. Zamestnanec Ladislav Suroviak vykonával práce sám, bez problémov si zabezpečil potrebný materiál, naložil, nakúpil, osadil, ... Keď je potrebné, spevňujeme priebežne novovzniknuté obecné cesty, vyspravujeme ich asfaltovou drťou, túto nahádzeme na V3S. Vyspravili sme takto cesty na Košarisku, na futbalové ihrisko, na Pod Leštine. Asfaltovú drvinu sme získali za dovoz z ciest, ktoré tento rok v okrese prechádzali rekonštrukciami.

KOMPOSTÉRI A TRAKTOROVÁ KOSAČKA SÚ PRE OBEC ĎALŠÍM PLUSOM

Podarilo sa nám získať dotáciu 4 000 eur z Programu obnovy dediny, za ktorú sme zakúpili 23 kusov kompostérov. Tieto sme osadili do vytipovaných

častí dediny, kde je predpoklad ich využitia. Máme ich na futbalovom ihrisku, v parčíku, na obecnom cintoríne, v materskej škole.... Musíme zistiť, kde

najviac ľuďom sedia a kde sú využité. Prostredníctvom letákov, ktoré nájdete aj v týchto novinách, sme urobili informačnú kampaň, ako správne kompostovať a vytvárať kvalitný kompost. Zároveň sme za tieto peniaze kúpili novú traktorovú kosačku, ktorá má aj mulčovacie zariadenie, bude prospešná pri kosení futbalového ihriska, školského areálu. Máme na ňu k dispozícii aj šípové kolesá, aby sme sa dostali aj do náročnejšieho terénu. Zakúpili sme aj tri nádoby na odpad z kuchýň. Aj keď u nás takýto druh odpadu vieme zatiaľ spracovávať aj v rámci domácností, urobili sme tak zadosť aktuálnej zákonnej úprave.

PRIBIŽ ZÍSKAL DOTÁCIU NA ZATEPLENIE A OBNOVU OBCENÉHO ÚRADU S KULTÚRNYM DOMOM

Chceme sa podeliť s výbornou informáciou, ktorú sme získali z ministerstva životného prostredia len začiatkom decembra. Obec Pribiž sa stala úspešnou so svojou žiadosťou o dotáciu na zateplenie a obnovu obecného úradu a kultúrneho domu. Získali sme tak financie, ktoré v budúcom roku, pravdepodobne počas leta, použijeme na zateplenie vonkajšieho plášťa obecného úradu a obnovu kultúrneho domu. Viac informácií prinesieme hneď ako bude jasné, kedy s realizáciou prác začneme.

EUROFONDY NEPADAJÚ OBCI Z NEBA AKO PEČENÉ HOLUBY

Často od ľudí počúvam, keď niečo robíme vlastnými silami svojpomocne, že prečo to nerobíme z eurofondov, však Slovensko dostane 6 miliárd z únie, stačí pýtať peniaze. "No ale ako dostaneme? Kto, kedy, za akých podmienok? Nič nie je len také samozrejmé. Či vôbec peniaze budú a či sa budú môcť o ne uchádzať aj malé obce. To je všetko vo hviezdach. Okolo týchto peňazí teraz akosi všetko utíchlo. Pred rokom v správach šermovali ministri aj opozícia s miliardami, ale rok prešiel a nič sa nedeje. Nie sú vypísané žiadne eurofondy, ktorých by sme sa chytili, všetko zatiaľ pozastavené. Musíme preto pozerieť na seba, starať sa s tým, čo reálne máme k dispozícii a keď

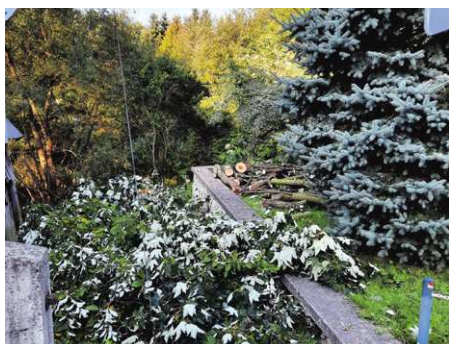
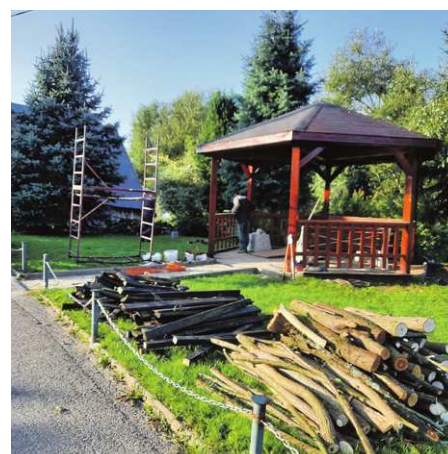
bude možnosť uchádzať sa o dotáciu samozrejme, že sa jej chytíme. Pokiaľ ale nie je na účte, tak nie je nič isté. Nie každý vie, koľko treba vybaviť papierov a čo to všetko obnáša získať z eurofondov peniaze na projekt. Prečo by to aj mali vedieť? Ľudia majú svoje starosti a svoje zamestnanie. Ale musím to vysvetliť, aby sme si rozumeli. Čo sa týka dotácií z Európskej únie, trochu v menšom meradle aj zo štátnych fondov, vládne pri ich získavaní obrovská byrokracia. To nie je tak, že v správach povedia: „Vážení, z Európskej únie bude mať Slovensko k dispozícii 6 miliárd na Plán obnovy.“ A ja potom ráno zavolám na ministerstvo. Tam sa ma spýtajú. „A koľko chcete. Sto

tisíc? Dáme...“ Takto to nefunguje! Obec sa musí prebrať cez obrovskú byrokraciu, často môžete vypadnúť z kola von pre jedno aj nepodstatné nevyplnené tlačivo. Ako som spomínal, každé euro musíme obracať v ruke, lebo tu nám peniaze nepadajú z neba. Aj ja by som mal ľahšiu robotu, keby nám peniaze takto na projekty prichádzali samé. Ale to nefunguje. Aj preto sa snažím, aby táto obec napredovala, aj keď niekedy len za pomoci svojpomocnej práce. Aj preto zaobstarávame rôzne vychytávky, aby sme si čím viac prác vedeli zabezpečiť sami.

*Bc. Rastislav Suroviak
starosta obce*

ALTÁNOK AKO KRIŽOVATKA CYKLOTRÁS A MIESTO STRETÁVANIA

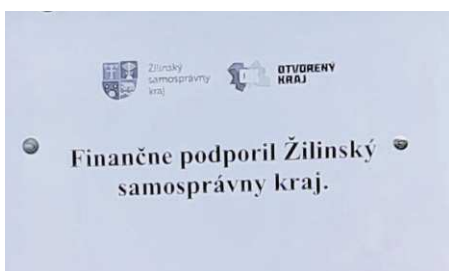
Na Mrkvárskych hodoch nás bol pozrieť aj poslanec VÚC Žilina a starosta obce Malatína Zdenko Kubáň. Aj jemu by som chcel poďakovať, za jeho podporu aj v rámci VÚC Žilina. Pomohol nám, aj čo sa týka dotácie z VÚC určenej na rekonštrukciu altánku v strede obce.

Projekt sme nazvali Križovatka cyklotrás, zo VÚC Žilina sme získali dotáciu 1 000 eur, dvesto eur sme doplatili z obecnej pokladne. V rámci projektu

sme s vlastnými pracovníkmi, cez obecný sociálny podnik, všetko vynovili. Vymenili zadné oplstenie, vyrobili sme nový plot, namaľovali drevené kon-

štruktúry, zakúpili tri betónové cyklostojany, celkovo sme skultúrili prostredie altánku. Preriedili sme rozbujnenú vegetáciu, vysadili stromčeky, nanovo osadili vegetačné obrubníky, natiahli naspodok geotextíliu, rozťahli mulčovaciu kôru a takto sme si skrášlili obec. O podobné veci, konštrukcie, objekty, sa treba vždy priebežne starať, obnovovať, nič nie je natrvalo pekné, bez údržby. Altánok využívajú na oddych obcou prechádzajúci cyklisti, zastavia sa a oddýchnu, slúži aj ako ochrana pred dažďom. No a nakoniec využívajú ho hodne aj naši obyvatelia. Deti z Pribiša sa tam stretávajú počas celého leta. Rovnako slúži aj ako miesto stretnutia našich futbalistov pred zápasom vonku.

REALIZÁCIA PRÍDLAŽBY PRI NOVOZREKONŠTRUOVANEJ CESTE

DO ŽLTÝCH KONTAJNEROV PATRÍ VÝHRADNE OBALOVÝ MATERIÁL

Po zavedení triedenia plastov po jednotlivých domácnostiach sme zaznamenali, že niektorým súpisným číslom nepostačoval jeden 110 litrový kontajner. Po novom roku rátame s tým, že plastového odpadu budú celkovo menšie objemy. Jednak obaly by mali ľudia stláčať a zmenšovať tak ich objem, aby sme neprevážali „vzduch“ a zber sa stal ekonomickejší. Po druhé, od nového roka budú PET fľaše a plechovky zálohované, preto by mali plynule z plastového zberu obe komodity vymiznúť. Rátame s tým, že ľudia budú zálohované obaly postupne vracáť do obchodov a na to určených zberných. Verím, že vývoz plastov preto bude stačiť uskutočniť raz do mesiaca. Ak nie, tak sa situácii prispôbime.

Treba povedať, že zavedenie spomínaných žltých 110 litrových kontajnerov počas uplynulého roka prispelo k lepšiemu zberu plastového odpadu, lebo dovtedy na stojiskách, kde sme mali uložené veľké 1 100 litrové zberné nádoby, boli v kontajneroch veľa krát nasypané aj iné veci a predmety. Najhoršie boli zvyšky z uhynutých zvierat a

podobné „vychytávky“. Teraz odpad vyvážame od každého domu, teda aj pracovníci zberovej spoločnosti, ktorí odpad nakladajú do zberných vozidiel, vidia, či v nádobách nie je zamiešaný aj komunálny odpad. Evidujeme tiež prípady, kedy ľudia priložia ku svojmu žltému kontajneru napríklad veľa vriec s polystyrénom, alebo inými plastovými výrobkami typu odrážadlá, hračky, vaničky a pod. Tie patria inam. Budem rád, keď ho ľudia dovezú na zberný dvor ku JHR skladu a my tento tvrdý plast odvezieme na zomletie do Sv. Kríža, kde máme zabezpečené jeho ďalšie spracovanie. Do žltých kontajnerov patrí teda výhradne obalový materiál.

Extrémnym príkladom je aj odpad na cintorínoch, kedy sa po sviatkoch Všetkých svätých a Dušičkách vyhadzujú celé vrecia vyhorených kahančov a sviečok. Sviečkami každý týždeň naplnia ľudia veľký kontajner. Všetky sviečky s nedohoreným voskom by mali ísť do komunálneho odpadu, lebo to nie je čistý plast, ale znečistený. A na to máme nášho Lubomíra Su-

roviaka (Lubka), ten vosk vyseparuje a z celej kopy nám ostane vedro vosku a zvyšok môže ísť do plastového odpadu. Taktó obec znižuje množstvá komunálneho odpadu. Za vyseparovaný plastový odpad už neplatíme poplatok, takže obec sa aj takto snaží, Lubko urobí pre našu obec kopec práce, a myslím, že to obyvatelia aj vidia. Separuje, triedi odpady, plasty, železo, stará sa o poriadok. Len železa sme za pol roka odovzdali 600 kg, všetko nazbieral tento akčný chlap. V zime aj kúri na úrade a materskej škole, porobí aj ďalšie drobné údržbárske práce.

Už ste si asi všimli, že jazdíme na novonadobnutom aute Citroën Xsara Picasso, ktoré sme získali od ministerstva vnútra.

Polícia ho zhabala v prospech štátu z trestnej činnosti. Ale čo pre obec získame „zadarmo“ a možno s tým niečo urobiť, všetko sa ráta. Auto má veľký kufor, odvezieme v ňom množstvo materiálu. Máme ho dva mesiace, je to „nafták“, nabehaných 175 tisíc kilometrov, teda nie veľa, všetko funkčné. Iba baterku sme museli kúpiť a bolo v poriadku. Výborný pomocník. Našu staršiu Fabiu teraz používajú zamestnanci, na prevoz materiálu majú k dispozícii aj vozík. Všetko tak začína mať hlavu aj päť. Začínáme mať k dispozícii technickú výbavu aj potrebných pracovníkov.

DO UŽÍVANIA SME ZÍSKALI OSOBNÉ AUTO CITROËN XSARA PICASSO

PRE DÁMY BUDE K DISPOZÍCII O JEDNO WC VIAC

V novembri a decembri sme začali s rekonštrukciou toaliet v našom kultúrnom dome, to je všetko robota na zimu. Kultúrny dom dlhodobo zveľaďujeme, tak sme si teraz do hľadáča vybrali sociálne zariadenia, ktoré sú vizitkou každého kultúrneho zariadenia. Práce zabezpečujeme opäť s našimi

zamestnancami zo sociálneho podniku. Museli vyzbijať a vybrať priečky, zväčšili sme tak priestor. Vymieňame komplet vodovodné a elektrické rozvody, inštalujeme nový kazetový strop, osadíme bodové svetlá, antivandal písoáre na snímače, nové obklady, osadíme novú sanitu. Pre

naše ženy máme dobrú správu, že budú mať k dispozícii jedno WC navyše a dvere sa už budú otvárať smerom von, nie ako doteraz. Keď chceme mať nové toalety vycibrené, bude s tým práca, zaberie to čas, ale počas zimy by sme ich mali zvládnuť.

PO PRESTÁVKE SME SI ZASE UŽILI OBEČNÝ SVIATOK – MRKVÁRSKE HODY

28. augusta sme v Pribiši zažili jubilejné desiate Mrkvárske hody. Vynechali sme jeden rok kvôli kovidu, a po ročnej prestávke sme sa opäť stretli. V čase ešte priaznivej pandemickej situácie, ale prakticky v hodine dvanástej, lebo v pol septembri už čísla nakazených na kovid išli hore. Stihli sme akciu v pravý čas, cez tradičný termín. Mrkva je najkrajšia koncom augusta, tak sa toho musíme držať.

Opäť sme si zasúťažili v súťažiach o najväčšiu mrkvu, aj o najlepšiu mrkvovú špecialitu. Deň začal sv. omšou, potom sme pozývali obyvateľov aj návštevníkov obce na koči s hudobníkmi. Títo išli po dedine, do toho hral obec-

ný rozhlas, pomaly sa rozkladali atrakcie, kolotoče, deti to chodili obdivovať, už šantili a tešili sa na zábavu.

Vlastný program osláv začal o štrnásťtej hodine. Odštartovali ho naše detičky zo škôlky, mali perfektné vystúpenie, dokonca si pripravili divadielko. Malé predstavenie, ako sa dve tetky na trhu vadili o mrkve. Krásna zábava, ľudí deti naladili, pecka! Potom išli na pódium naši domáci folkloristi na čele s heligónkou Rada Janíka a následne ľudí bavili LH zo Zázrivej a z Veličnej. Z Pucova muzikanti hrali na modernejšiu nôtu, domáci Šinál band, naše výborné rodinné zoskupenie, akciu uviedlo, ozvučilo priestor, vyplnilo prestávku na robilo aj vynikajúcu náladu. Všetko malo svoje tempo. Nakoniec sme sa zabavili s DJ Mafia Corner, ten si mikrofón prebral už ku večeru.

SÚŤAŽE S VYNIKAJÚCIM OBSADENÍM - VYHRALA 356 G VÁŽIACA MRKVA L. SAGANOVEJ A MRKVOVÝ CHEESECAKE M. ŽAŤKOVEJ

5 kúskov pre nestrannú odbornú porotu. Koláče mali iba čísla, bez mien kuchárov a pekárov, takže porotcovia nevedeli, čo je koho produktom.

Výsledky súťaží: O najväčšiu mrkvu – 1. Lívia Saganová (386 g), 2. Jana Závodančíková (356 g), 3. Klementína Vraniaková (342 g). V tejto súťaži sa zúčastnilo až 18 pestovateľov. Každý dostal pekné tričko s obecným logom a nápisom Mrkvárske hody. **O najlepšiu pochutinu z mrkvy** - 1. Miriam Zaťková (mrkvový cheesecake), 2. Daniela Smiešna (mrkvový kabáč), 3. Marika Pačáčová (mrkvový pribináčik). Do tejto súťaže sa prihlásilo až 25 súťažiacich a takisto bol každý odmenený tričkom.

Nesklamali ani naše gazdinky. Ochutnali sme mrkvový chlieb, mrkvové šuhajdy, mrkvovicu, mrkvový džem, mrkvový džús, pomazánky. Ženy, pracovníčky z obecného úradu si tiež zaslúžia poďakovanie za prácu pri organizácii akcie a nemôžeme zabudnúť ani na poslancov obecného zastupiteľstva, sám by som všetko nezabezpečil, a spolu nám to vyšlo fajn. Poľovníci

navarili chutný guláš pre účinkujúcich, za čo im takisto patrí poďakovanie. Naostatok nemôžem zabudnúť poďakovať mojej manželke a celej mojej rodine, ktorí ma podporujú a stoja pri mne.

Kolorit dopĺňali kolotoče, autička, stánky so syrom, remeselné stánky s rôznymi výrobkami, ochutnávka koláčov, tie zmizli za 5 minút. Z každého druhu sme odložili po

MRKVOVÝ CHEESECAKE

Korpus: 100g maslové sušienky, 50g maslo, 1 šálka strúhaná mrkva

1.plnka: 500g jemný tvaroh, 2 ks vajce, kyslá smotana, vanilkový cukor (trstinový), vanilkový extrakt (kvapku)

2.plnka: 5,6 kusov mrkvy, 1 PL škoricový cukor, 4 lyžice Sanquick, 1/2 citrón (šťava),

Citrónová poleva: 200g práškový cukor (preosiaty), 4 PL citrónová šťava, 1 PL vriaca voda

Postup: Pozmixujeme sušienky, dáme roztopiť maslo. Všetko spolu zmiešame s nastrúhanou mrkvou. Tortovú formu si vystelieme papierom na pečenie a natlačíme do nej sušienkovú zmes. Zmiešame tvaroh, smotanu, vajcia, cukor a vylejeme na korpus. Dáme piecť na 45 minút na 160 stupňov do svetlohnedá. Nevyberáme ho hneď z rúry aby nám nepraskol, ale necháme ho v pootvorenej rúre asi 20 minút. Necháme vychladnúť! Mrkvu nastrúhame pridáme škoricový cukor, sanquick a citrónovú šťavu. Dáme dusiť kým mrkva nie je mäkká. Keď to vychladne rozmixujeme na jemno, natrieme na vychladnutý tvaroh. Nakoniec pridáme citrónovú polevu a dáme stuhnúť do chladničky.

DŮCHODCOM SME VENOVALI ASPOŇ MEDOVÝ BALÍČEK ZDRAVIA

Keď nám epidemiologická situácia nedovolila stretnúť sa s našimi dôchodcami v rámci tradičného stretnutia, spomenuli sme si na nich aspoň tzv. balíčkami pre zdravie. Pre každého dôchodcu sme v októbri zabezpečili balíček pre zdravie, bola v ňom okrem iného aj fľaštička medu. Pevne verím, že už na rok so seniormi posedíme, porozprávame, lebo táto epidémia je akoby bez konca. Ešte pripomeniem, že každú fľaštičku ozdobili škôlkari, vyrobili pre seniorov asi 120 papierových pozdravov, ktoré sme pripojili ku každej fľaštičke medu. Deti v materskej škole sú aj vďaka pani riaditeľke a pani učiteľke akčné a v dedine ich prítomnosť cítiť. Aj oni si zaslúžia pochvalu.

JEDNODUCHÉ POZEMKOVÉ ÚPRAVY (JPÚ) – PRIBIŠ – LOKALITA POĽANA, PÁLENICE A POD LEŠTINA

VEĽKÁ ROZDROBENOSŤ POZEMKOV NÁM PRAKTICKY ZNEMOŽŇUJE ICH VYUŽÍVANIE

Obec Pribiš patrí medzi obce s veľkou rozdrobenosťou pozemkov a vlastníckych práv k nim. Po ukončení ROEP je v obci evidovaných veľa parciel, v ktorých vlastní podiely neznámi vlastníci v správe Slovenského pozemkového fondu, čo znemožňuje vysporiadanie parciel a tiež je na jednotlivých parcelách veľa spoluvlastníkov. Veľká rozdrobenosť pozemkov nám prakticky znemožňuje ich využívanie a

často sa stávajú hlavným dôvodom konfliktov medzi občanmi, či v rodinách. Veľká rozdrobenosť pozemkov má zároveň negatívny dopad na výstavbu rodinných domov, o ktorú je v obci Pribiš záujem, ale práve kvôli pozemkom mnohí ľudia kupujú vysporiadané stavebné pozemky v iných dedinách a tam stavajú svoje rodinné domy. Následne z rodnej obce odchádzajú. Obec Pribiš sa preto rozhodla v tomto ko-

V obci prebiehajú aj pozemkové úpravy. Momentálne máme urobený výškopis a polohopis daných lokalít, register pôvodného stavu. Predpokladám, že už budú môcť začiatkom budúceho roku ľudia chodiť na obecný úrad a dávať konkrétne svoje požiadavky. Pribrzdil nás zákaz zhromažďovania sa, nemožno sa stretávať, robiť verejné zasadnutia a to pribrzdilo aj plynulosť pozemkových úprav. Verím, že to stihneme. Ľuďom budú domov chodiť presné výmery a združenie vytvorené na tento účel, bude vyberať od nich poplatky podľa výmery ich pozemkov. To bude teraz gro roboty. Obec bude musieť vyhľadať všetkých účastníkov, kde sú, poslať im poštou, realizovať kontakty. Tejto problematike sa venujeme na nasledujúcich stranách týchto Pribišských novín.

nať a to prostredníctvom realizácie Jednoduchých pozemkových úprav. Práve Jednoduché pozemkové úpravy vo vyznačenej lokalite (obvode) sú časovo aj finančne najlepším nástrojom sceľovania pozemkov za účelom ich premeny na plnohodnotné parcely. Okrem samotných pozemkov je súčasťou JPÚ aj riešenie prístupových komunikácií (ciest) a ďalších priestranstiev pre verejné účely. Výsledkom je tak nová lokalita z pozemkami, z ktorých každý je prístupný z verejnej komunikácie. Dochádza tak k výraznému zhodnoteniu pozemkov každého jedného vlastníka.

REALIZÁCIU PROJEKTU JPÚ ZÍSKA OBČAN NASLEDOVNÉ VÝHODY:

- scelené vlastníctvo v 1/1 pri pozemkoch väčších ako 400 m² a ich prístupnosť,
- možnosť zlúčenia vlastníckych vzťahov pri výmerách menších ako 400 m², na požiadavku (podľa rodinných príslušníkov a pod...),
- 100 percentný prístup ku každému novovytvorenému pozemku
- zhodnotenie lokality po stránke ekológie, hospodárskeho využitia územia a tiež ceny pozemkov.
- všetko je to bez zmlúv a geometrických plánov

ČO SÚ JEDNODUCHÉ POZEMKOVÉ ÚPRAVY?

Projekty jednoduchých pozemkových úprav (JPÚ), ktoré sa končia rozhodnutím pozemkového úradu a zápisom do katastra nehnuteľností (KN) sú zahajované tam, kde je potrebné riešiť rozdrobené vlastnícke vzťahy vo vybranej časti (lokalite) katastrálneho územia. Dôvody môžu byť rôzne – poľnohospodárske využitie pozemkov, sprístupnenie pozemkov pri realizácii bytovej výstavby, výstavby rodinných domov, budovanie sietí (cesty, voda, kanalizácia a pod.), riešenie protieróznej alebo

protipovodňovej ochrany. Touto formou sa ale najčastejšie riešia pozemkové úpravy vyvolané stavebníkmi. Novovo sa priestorovo a funkčne usporiadajú pozemky len v časti katastrálneho územia. Výsledkom JPÚ je digitálna katastrálna mapa a súbor popisných informácií. Rozhodnutím pozemkového úradu vstúpi do platnosti nový stav a je zapísaný do operátu KN. Konanie o jednoduchých pozemkových úpravách je procesom riadeným zákonom č. 330/91 Zb. o pozemkových úpravách, usporia-

daní pozemkového vlastníctva, pozemkových úradoch, pozemkovom fonde a o pozemkových spoločenstvách v znení neskorších predpisov.

Pred samotným začatím prípravných prác na pozemkových úpravách je základnou podmienkou preukázať súhlasnú vôľu nad 50 percent výmery pôdy všetkých vlastníkov vybranej lokality, ktorých sa projekt jednoduchých pozemkových úprav bude dotýkať. Čím väčší je podiel vlastníkov vo výmere, ktorí súhlasia s vykonaním projektu JPU, tým je zaručená vyššia úspešnosť vykonania projektu JPÚ.

FINANCOVANIE JPÚ

Všetky náklady súvisiace s vyhotovením projektu JPÚ a náklady na spracovanie pozemkov vo vlastníctve neznámych vlastníkov budú hradiť účastníci JPÚ, ktorých bude v priebehu konania JPU zastupovať občianske združenie, ktorého členmi budú všetci účastníci projektu JPÚ. Toto je vytvorené účastníkmi JPU po nariadení (prípadne schválení JPÚ) príslušného pozemkového odboru okresného úradu. Združenie bude tento

projekt financovať priebežne, podľa jednotlivých etáp projektu. pričom podiel na financovaní bude rozpočítaný priamo úmerne výmere podľa výmery jednotlivých vlastníkov v obvode JPÚ. Za účelom toho bude zriadený osobitný účet, kde budú jednotliví účastníci prispievať pomere výmere t.j. **v prepočte 0,30 eur za 1m² (vlastník s výmerou napr. 600 m² prispeje na realizáciu projektu sumou 180 eur** – za túto sumu získa pozemok v 1/1 do svojho výlučného vlastníctva).

Obec Pribiň vystupovala ako garant a investor celého prípravného konania projektu až po nariadenie (prípadne schválenie) príslušným pozemkovým odborom okresného úradu. Ďalej sa bude obec finančne podieľať na svojich majetkových podieloch v danom území a na financovaní výmery spoločných opatrení (cesty) a zároveň za výmery majetkových podielov štátu (Slovenského pozemkového fondu a pod.) ako aj za výmery podielov neznámych vlastníkov v obvode JPÚ.

POSTUPNOSŤ KROKOV PROJEKTU JEDNODUCHÝCH POZEMKOVÝCH ÚPRAV

1. krok – záujem ísť do projektu Jednoduchých pozemkových úprav.

2. krok – oslovenie vlastníkov pozemkov v navrhovanej lokalite (obvode), či vôbec majú záujem - ak viac ako 51 % vlastníkov v danej lokalite súhlasí s vykonaním projektu JPÚ následne sa požiada Okresný úrad v Dolnom Kubíne, pozemkový odbor o vykonanie projektu JPÚ.

3. krok – príslušný pozemkový úrad následne uskutoční prípravné konanie a vydá súhlas s realizáciou projektu (začiatok realizácie projektu)

Počas tohto kroku obec zabezpečí:

– založenie občianskeho združenia, ktorého členmi budú všetci vlastníci pozemkov v riešenej lokalite

– výber dodávateľa na realizáciu JPÚ (zodpovednej geodetickej firmy)

– uskutoční sa valné zhromaždenie všetkých vlastníkov, na ktorom vlastníci odsúhlasia stanovby občianskeho združenia a zvolia si príslušné orgány združenia (predsedníctvo, kontrolná a revízná ko-

misia a pod.), odsúhlasí sa založenie bankového účtu, z ktorého budú JPÚ financované.

4. krok – po vydaní súhlasu príslušného pozemkového úradu a výbere dodávateľa – zhotoviteľa JPÚ sa začne s praktickou realizáciou projektu JPÚ, v rámci ktorého budú vypracované:

– určenie hranice obvodu projektu JPU

– účelové mapovanie polohopisu a výškopisu v obvode projektu JPU

– bilancia kultúr pozemkov v obvode projektu JPU

– mapa hodnoty pozemkov v obvode JPU

– výpis s registra pôvodného stavu – doručuje sa účastníkom JPU

– všeobecné zásady funkčného usporiadania pozemkov v obvode JPU

– zásady umiestnenia nových pozemkov

– plán spoločných zariadení a opatrení a plán verejných zariadení a opatrení (cesty, verejné priestranstvá), aktualizácia obvodu JPU

– rozdeľovací plán vo forme umiestňovacieho a vytyčovacieho plánu (návrh rozmiestnenia a usporiadania pozemkov)

– plán prechodu na nové usporiadanie pozemkov

– rozdeľovací plán vo forme obnovy katastrálneho operátu geometrickým plánom

- vytýčenie rozdeľovacieho plánu v teréne a odovzdanie novým vlastníkom.

5. krok – schválenie projektu JPÚ a zápis do katastra nehnuteľností.

V RÁMCI REALIZÁCIE PROJEKTU JPÚ SÚ OSLOVENÍ OSOBNĚ VŠETCI VLASTNÍCI POZEMKOV NACHÁDZAJÚCICH SA V RIEŠENEJ LOKALITE V TÝCHTO ETAPÁCH PROJEKTU

- Vyjadrenie súhlasu so začatím projektu JPÚ (potrebný súhlas minimálne 51 % vlastníkov výmery obvodu projektu JPÚ)
- Účast' na ustanovujúcej schôdzi Združenia účastníkov a voľba predstavenstva združenia
- Doručení výpis s registra pôvodného stavu (súpis výmery podielov s ktorými vstupujú účastníci do projektu JPÚ s informáciou o príspevku jednotlivých účastníkov na financovanie projektu JPÚ)

- Predvolanie účastníkov projektu JPÚ podľa paragrafu 11 zákona na osobné spísanie protokolu s prešetrením názorov vlastníkov na nové usporiadanie pozemkov
- Doručenie ZUNP (zásady umiestnenia nových pozemkov), vytvorené na základe šetrenia s účastníkmi projektu JPÚ a na základe zásad zo zákona 330/91. ZUNP platia po vyriešení oprávnených námietok.
- Doručenie nového rozdeľovacieho plánu spracovaného na základe ZUNP. Osobné prerokovanie návrhu rozdeľovacieho plá-

nu s každým účastníkom v obvode projektu JPÚ.. Rozdeľovací plán je schválený po vyriešení oprávnených námietok a súhlase 2/3 vlastníkov vo výmere obvodu JPÚ.

- Na základe plánu prechodu na nové usporiadanie pozemkov a časového harmonogramu pozvanie na prevzatie vytýčeného pozemku v stave RNS (Register nového stavu) v teréne a podpis vytyčovacího protokolu.

ROZPRACOVANOSŤ DIELA JEDNODUCHÝCH POZEMKOVÝCH ÚPRAV

- Je zameraná, určená a schválená hranica obvodu projektu JPÚ Pribiš – Poľana, Pálenice a Pod Leština
- Je vykonané účelové mapovanie polohopisu a výškopisu v obvode JPU
- Je vykonaná obchôdzka v teréne a sú schválené vyšetrené druhy pozemkov
- Je vykonaná bilancia kultúr a zmeny pozemkov v obvode JPU
- V súčasnosti sa pripravuje Mapa hodnoty pozemkov a výpisy zo stavu RPS (Registra pôvodného stavu), ktoré budú zaslané jednotlivým účastníkom projektu JPÚ,

K tejto informácii o projekte JPU Pribiš je pripojený aj zoznam účastníkov projektu, v ktorom zistíte s akou výmerou vstupujete do projektu JPU a zároveň Vás žiadame aby ste sa sústredili na neznámych vlastníkov v správe SPF alebo zosnulých vlastníkov, či to nie sú Vaši predkovia a zvažili by ste prípadne dedičské konanie.

Predpokladaná dĺžka realizácie projektu jednoduchých pozemkových úprav v prípade nepredvídateľných udalostí (súdny spor, pandémie, nemožnosť osobnej komunikácie a podobne) je približne 1-2 roky.

PRIBIŠ A JEHO OBYVATELIA NA DNES UŽ HISTORICKÝCH ZÁBEROCH

ZNAMENIA VIANOC

V priebehu Vianoc môžeme, milí priatelia a rodáci, pozorovať, ako okolo nás žiari a bliká mnoho svetiel i malých svetielok. Všetci si asi dobre uvedomujeme, že práve

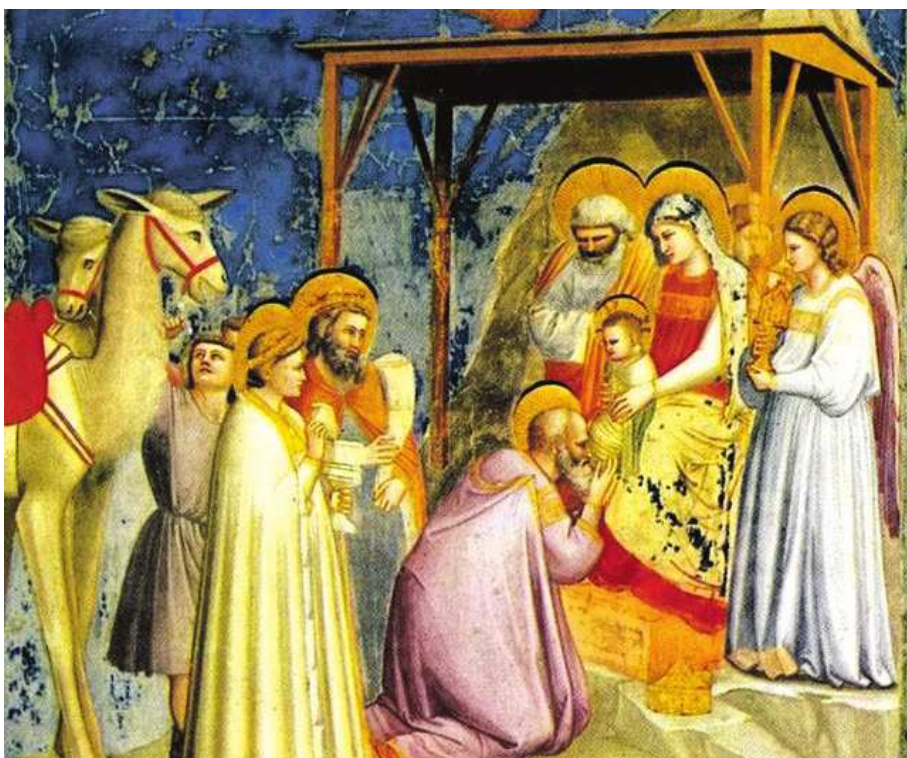
svetlo je jedným z najdôležitejších a najkrajších symbolov Vianoc. To nás, ktorí sa považujeme za veriacych, môže priviesť k otázke, či to pravé svetlo zažiarilo i v našich srdciach. Aj o to asi v správne prežívaných sviatkoch narodenia nášho Spasiteľa ide. Dúfam, že mnohí z nás vyznávame a ostatní tušíme, že tým svetlom, ktoré by v našom vnútri malo stále svietiť, je sám vte-

lený Boží Syn – Ježiš Kristus. Tak to trefne vyjadruje evanjelista sv. Ján, keď hovorí: „V ňom bol život a život bol svetlom ľudí. A svetlo vo tmách svieti, a tmy ho neprijali.“ (Jn 1,4–5)

Vianoce si môžeme na druhej strane predstaviť aj ako nevysychajúcu studňu, ku ktorej každý rok prichádzame s túžbou uhasiť svoj smäd po nepomíňajúcich duchovných dobrách. Znovu a znovu v nás akoby otvárali túžbu byť aspoň na krátku chvíľku malým dieťaťom, ktoré sa raduje z úžasného Božieho obdarovania.

Niektorí ľudia sa občas pýtajú, čo Pán Boh po celú tú dlhú večnosť robí? A možno sa aj my niekedy pýtame, čo raz na večnosti budeme robiť my? Nebude to nuda? Vianoce nám i na tieto otázky čiastočne podávajú odpoveď. Pokiaľ sa už tu na svete môžeme stretávať s Božou láskou, ktorá zažiarila v temnotách sveta, a nikdy neprestaneme byť nasýtení týmto tajomstvom Božej lásky, o čo viac to bude platiť vtedy, keď uvidíme Boha z tváre do tváre? Už nebudeme vnímať len odraz toho, čo Boh v priebehu dejín pre nás vykonal, ale budeme priamo žiť v jeho spoločenstve.

Vianoce v nás taktiež môžu boriť i nesprávny obraz Boha, ktorý často nosíme v skrytosti svojho srdca. Je to obraz, ktorého sa bojíme, pretože si myslíme, že Boh je žiarlivý na svoje výsostné postavenie, alebo že nám chce prikazovať, chce nás obmedzovať a chce nám brať našu slobodu. Pri pohľade na Betlehemske dieťa ale mô-

žeme zahliadnúť obraz iného Boha, pred ktorým možno často v živote utekáme. Je to Boh, ktorého tvár môžeme lepšie začať spoznávať práve v tvári narodeného Božieho Syna. Je to ten Boh, ktorý nám dáva to najdrahšie čo má, aby nás oslobodil od nášho nesprávneho zamerania len na nás samotných, a ktorý nás chce priviesť do večného spoločenstva so sebou samotným – teda do večného života v jeho kráľovstve lásky a pokoja. Jeho Syn práve preto prijal našu ľudskú prirodzenosť a stal sa s nami vo všetkom čo tu na zemi prežívame, solidárny. Jeho odovzdanosť za našu spásu išla omnoho ďalej, než sme si vôbec schopní naším obmedzeným ľudským zmýšľaním predstaviť. Akýkoľvek útek pred Bohom, nie je útek pred skutočným Bohom, ale pred jeho pokriveným obrazom, ktorý sme si vo svojom srdci o ňom vytvorili. Boh ako keby nemal inú možnosť, aby nás presvedčil o svojej láske k nám, než tým, že nám dal tak výrazný dôkaz svojej lásky, ktorý už snáď nebudeme prehliadať. Vianoce sú tak pre nás i znamením, ktoré by sme sa mali učiť rozlúštiť. Mohli by sme tak pri ich slávení, za stálej aktívnej pomo-

ci pôsobenia Ducha svätého, nahliadnúť za skutočnosť Betlehema, poznávať Boží príklon k nám a k jednaniu, ktoré to všetko, čo cez Vianoce oslavujeme, spôsobilo. Je logické, že každý ponúknutý dar volá po jeho prijatí. A Vianoce by v živote veriaceho človeka nemali zostať len akýmsi výkladom, na ktorý sme sa prišli poďívať. Aby mali pre nás zmysel, mali by sme predovšetkým zostúpiť do hlbín svojho srdca. Niečo by sa v nás, v našom najhlbšom vnútri, mohlo zmeniť a niečo nové by naopak mohlo začať. Zmeniť by sa mal práve náš nesprávny, zatemnený, skreslený pohľad na Boha. Môže vôbec človek, po tom všetkom, čo cez Vianoce počuje z evanjelia, zostať rovnaký? Môže, a to vtedy, ak o Božom konaní nebude uvažovať vo svojom srdci a neprijme ho, ako konanie v prospech ľudského dobra. Lebo Božie láska a dobrota sú omnoho väčšie, než sa na prvý pohľad zdajú a každý z nás je povolaný k tomu, aby sme tieto skutočnosti so stále novým záujmom objavovali. Vianoce by sa mohli stať obrazne aj akýmsi kľúčom, ktorý je schopný odomykať aj staré, dobré veci v nás. Môžeme si hlbšie uve-

domiť, že sme stvorení z lásky a pre lásku. A práve Vianoce nám môžu pomôcť, aby sme túto starú pravdu znovu objavili a stále lepšie ju chápali v celej jej hĺbke. Človek môže nakoniec dospieť do stavu, kedy si uvedomí, že je nekonečne milovaný takou láskou, ktorá mu dáva silu deliť sa o ňu a dávať ju druhým ľuďom, pretože cíti, ako nekonečne bohato je obdarovaný. Hovorí sa, že zdieľané starosti sú polovičné starosti, ale zdieľaná radosť a láska sú dvojnásobné.

A tak si v priebehu milostivej doby Vianoc môžeme, milí priatelia a rodáci, hlbšie uvedomiť, že Božia láska nie je tu len pre niekoho, ale že Boh svojou nekonečnou láskou rovnako miluje každého človeka. Stále nám podáva o tejto svojej láske výrazné znamenia, ale nakoniec záleží len na každom z nás, či túto zadarmo ponúknutú Božiu lásku chce vo svojom živote vždy znovu a znovu objavovať, prijímať, žiť z nej a ďalej ju rozdávať.

S priáním milostiplného prežitia sviatkov Narodenia nášho Spasiteľa

O. Jaroslav,
bosý karmelitán, Slaný

TAJOMSTVÁ A ZÁZRÁKY ZO ŠKÔLKY

Je to zábava, keď ich pozorujete a spoznávate sám seba.

Jesenné dni boli krásne, slnečné a čas sme trávili najviac vonku. Malí cyklisti sa oboznamovali s pravidlami pre cyklistov, opakujeme deťom, aby boli pozorní, disciplinovaní na cestách. Turistické vychádzky do okolitej prírody deti hravo zvládajú, nehundrú, že musia ísť do kopca. Majú radi pohyb, hry v prírode, všetko nové ich teší a najradšej majú zablatené cestičky.

Pozbierali sme úrodu z našej záhradky, tešili sme sa z veľkých kalerábov, z mrkvy, cibule. Úrodu sme opäť pomohli pozbierať našej „babke Fajberovej“. Úrodu jablk mala bohatú – zázračnú. Deti sa tešili, že sa mohli zablatiť aj pri ťahaní burgyne a za prácu si vyslúžili za

Zázračné sú deti, zázračné sú rozkvitnuté kvety, zázračné sú veľké kaleráby v záhradke, zázračné sú červené jabĺčka u babky Fajberovej, zázračný je lesík za škôlkou, zázračná je príroda okolo nás. Kolektív veselých, hravých detí a všetko, čo robia, je zázračné. A čo zázračné deti robili od začiatku školského roka? Nové deti sa pomaličky a neisto oboznamovali s novým prostredím, s novými kamarátmi. Naše najstaršie deti- predškôláci sú im nápomocní, všetko im vysvetľujú a pritom imitujú pani učiteľky.

košík jablák. Na „Deň zdravej výživy“ deti doniesli z domu zeleninu, ovocie a pripravili sme si rôzne ovocno-zeleninové dobroty. Vyhodnotili sme súťaž o najväčší zemiak- doniesol Alex Brnický, najväčšiu mrkvu doniesla Majka Faláštová , najväčšie jablko mal Borisko Kantár.

Škôlku sme prihlásili do „Školského programu Európskej únie“ a každý druhý týždeň si môžeme cez obchodnú spoločnosť Lunys objednať ovocie, mliečne výrobky, ktoré nám budú dodávať do konca školského roka zadarmo.

Tajomné bolo stratenie nášho šarkana a ešte tajomnejšia bola cesta za jeho hľadáním. Či uveríte, alebo nie, ale šarkana nám uniesol drak z Oravského hradu. Šarkana sme chceli zachrániť, vybrali sme sa ho hľadať a našli sme ho v hustom poraste, na veľkánskom buku. Najsmelší zo stromu - Boris a Maximilián ho zvesili do lúčky a potom sme rýchlo bežali dole lúčkou až ku škôlke, lebo drak sa mohol každú chvíľu vrátiť. Objavili sme opäť jedno zázračné miesto v Pribiži.

Tajomstvá sme odhaľovali aj počas večernej prechádzky ponad Pribiž s baterkami. Našli sme v lese zlaté dukáty – zázrak, dali sa aj zjesť. Dúfali sme, že uvidíme srnky, ako sa prechádzajú tmou po pribižských lúčkach, ale deti toľko „rapotali“, že srnky určite zabehli do Pucova, alebo Hornej Lehoty. Nevadí ! Pozorovali sme vyjasnené hviezdne nebo, ktoré osvetľovali Choč – bolo to zázračné. V škôlke sme si pochutnali na praženicach, bublanine, ktorú stihli ešte doobeda pripraviť Amélia, Stelka a teta Lucka. Prečítali sme si pri baterkách príbehy o Opici Škorici, premietli prírodopisný film. Bol to pekný tajomný večer.

V škôlke nám od začiatku školského roka robia spoločnosť štyri opice, každá sa volá Škorica. Deti už dobre poznajú aj knihy o Opici Škorici, ale v našej spálni opice ožívajú, schovávajú sa a my ich potom hľadáme. Opäť zázračné tajomstvá. Sú to také nezbednice, ktoré deti majú veľmi radi. Rodičia, prečítajte aj vy deťom príbehy z knihy, „Opici Škorica...“ Deti si tieto knihy veľmi obľúbili.

Obec Pribiž je stručne predstavená v knižnej publikácii „Poznávací atlas“ – ilustrovaná vzdelávacia kniha pre deti, kde sú predstavené obce Oravy. Teší-

me sa z tejto knihy a bude našim zázrakov v knižnici.

Do knižnice nám pribudli nové knihy, na ktoré nám finančne prispela rodina Ondreja Suroviaka. Ďakujeme.

Okrem malých opíc máme aj kravičku Matildu, ktorú sme si virtuálne adoptovali z Agrodružstva Novoť. Pani učiteľka Katka prihlásila škôlku do celo-

ročnej súťaže „Adoptuj kravičku“. Úlohou detí je celý školský rok plniť úlohy, ktoré sú každý mesiac iné a zároveň s rodičmi zbierajú EAN kódy zo slovenských mliečnych výrobkov. Touto cestou ešte vyzývame rodičov našich škôlkarov, aby nám čo najviac kódy posielali. Deti sa tešia na všetky úlohy a mnohí rodičia sú už s deťmi do súťaže zapojení, za čo im ďakujeme. Na Oravskom hrade sú samé tajomné komnaty a v jednej z nich oddychuje aj Mikuláš, keď chodíeva so svojimi

anjelmi rozdávať po celej Orave darčeky. Naše deti s p.učiteľkou Katkou mu poslali obrázky, aby vedel, že má prísť aj do Pribiša. Mikulášovi sa najviac páčil obrázok, ktorý nakreslil Maximilián Fajber a Ondrej Suroviak a nechal im balíčky u anjelov na Oravskom hrade.

Mikuláš nezabudol ani na ostatné deti a prišiel do škôlky, lebo vie, že sme sa naňho veľmi tešili. Pripravili sme si pesničky, básničky, vyzdobili sme stromček. Ponúkli sme ho slad-

kými medovníčkami, ktoré sme s radosťou piekli a zdobili. Pri stromčeku sme si posedeli, popíjali lahodný čajík, zaspievali sme si vianočnú pieseň a mysleli sme na Ježiška, lebo čas vianočný sa blíži. Hľadáme preto zázraky a tajomstvá, ktoré nám prinesú radosť, úsmev, pokoj na duši. Skúste ich hľadať so svojimi deťmi, lebo veria zázrakom a preto sú šťastné.

Ďakujeme starostovi obce a Miške za spoluprácu, ďakujeme rodičom a starým rodičom, že sa zaujímajú o našu škôlku, ďakujeme všetkým, ktorí nám pomáhajú, aby sme to mali krajšie, pestrejšie, zázračnejšie.

Šťastie, zdravie Vám vinšujeme, dobrý rok prajeme.

*P.uč. Renátka, p.uč. Katka
a naša pomocníčka Lucka*

DETI VYHRALI DVAKRÁT, ALE MALI OBROVSKÚ RADOSŤ

Na futbalovom trávniku máme v akcii nielen dospelých, ale aj kategóriu detí - U13. Do hry sme zapojili vyše 20 mladých futbalistov. Ako účastník 6. ligy dospelých sme mali povinnosť mať aj mladých futbalistov. Logicky sme založili družstvo U13, aby sme mohli do hry zapojiť aj prípravku, teda 9 a 10 ročných futbalistov. Aby si aj oni mohli zahrať. Na začiatku to bol problém, ale potom som našiel vhodného človeka Juraja Vyhnánka, ktorý povedal, že si deti zoberie na starosť. Začal sa im venovať z organizačnej stránky. Zabezpečovanie zápasov, to má na starosti teraz on. Tréning detí si zobral pod patronát Tadeáš

Vraňák. Mladý futbalový kapitán mladšieho dorastu v Dolnom Kubíne, ktorému tiež patrí poďakovanie. Deti hrajú s veľkým zápalom, hru si užívajú.

Minulé sezóny hrala mládež v skupinách turnajovým systémom. Tri turnaje hrali na jar a tri v jeseni vždy v inej obci. Teraz prišlo z Oravského futbalového zväzu „prekvapko“, že aj mladší žiaci idú hrať súťaž každý víkend. Skoro nás to na začiatku odpálilo. Sú to „obrovské“ náklady a hlavne zabezpečovanie cestovania je logisticky náročné. Do súťaže detí sa prihlásilo 17 družstiev z celej Oravy, teda cestujeme na 3 – 4 autách po celej Orave.

Odviezt deti, to je už aj logisticky náročnejšie ako s dospelými. Prišlo ich niekedy na zápas aj dvadsať, a koho nechať pred altánkom, kde mali zraz? Tak sme brali všetkých, veď komu by sme kazili chuť zahrať si futbal? Treba pove-

dať, že rodičia nechcú za dopravu nič, ale zase ani obec nechce nič od rodičov. Keby dali deti hrať do klubov v meste, už musia za ne platiť. Takže obojstranná spolupráca, chodili aj rodičia, výborne. Udržali sme záujem detí po celú jesennú časť. Výsledky sme mali všelijaké, ale postupne sa hra vylepšovala. Deti zavolali ďalšie deti a bola po kope celá partia.

Neprestávali chodiť, som tomu rád, prišli a nesedeli doma za telefónmi. Tá radosť, keď vyhrali zápas, to by ste neverili! Ako keby vyhrali Ligu majstrov. Všetci sa tešili, aj keď mali celkovo len dve výhry. Ako satisfakciu a odmenu si po každom zápase mohli vychutnať v rámci občerstvenia aj pizzu.

Odohrali sme s deťmi 14 zápasov, dva duely sme museli pre covid aj preložiť a dohrávať neskôr. Deti hrali dlhšie ako dospelí, ktorí už mali v tom čase voľno. Nakoniec skončili na priebežnom 14. mieste. Výsledky sú však v tejto vekovej kategórii a na takejto úrovni naozaj nie to najpodstatnejšie ...

Rastislav Suroviak

DOSPELÍ PO JESENI PRVÍ V 6. LIGE

Chlapi zimujú na čele 6. ligy, čo je náš najlepší polčasový výsledok v rámci tejto súťaže. Máme náskok 5 bodov pred prenasledovateľmi z Rabče a Leštín. Máme hráčov z rôznych obcí, len s Pribišanmi by sme súťaž nezvládli. Z obyvateľov obce

nám česť robia dvaja krajní obrancovia Jozef a Juraj Jurigovci (Ďžimpovci), v bránke Michal Suroviak (je z Krivej, ale v Pribiši má korene, už dostal po starých rodičoch prezývku Frnek), Martin Brtko, výborné krídlo Peter Zavodančík, Lukáš

Zostava. Horný rad zľava: Martin Zanolit, Branislav Prílepok, Juraj Nemček, Lukáš Dančo, Martin Medvecký, Pavol Bača, Milomir Sivčovič, Frederik Baričák, Patrik Sučák. Dolný rad zľava: Peter Závodančík, Juraj Juriga, Jozef Juriga, Kristián Šeliga, Jozef Válek, Michal Suroviak, Martin Brtko

Dančo, Stanislav Meľo. Škoda, že prestal hrať bývalý kapitán mužstva. Káder sme vhodne doladili chlapcami zvonku. Z Kubína prišli Nemček, Baričák a Zanolit. Mužstvo vedie tréner Milomir Sivčovič, kedysi hráč MFK Ružomberok.

Sme bez prehry, som na našich futbalistov patrične hrdý, veď perfektne reprezentujú našu obec. Dúfam, že im výkonnosť a forma vydrží aj v jarnej odvete. Hrali pekný futbal, v prevažnej väčšine zápasov privádzali divákov priamo do tranzu. Od nás viaceré mužstvá odchádzali s debaklami, takže si to užívame. Je to perfektne, keď príde celá medza divákov, tleskajú, bavia sa. Na to je futbal stvorený.

Rastislav Suroviak

TAJOMNÝ MIKULÁŠ ĎAKUJEME!

Zasnežené a veľmi skoré Mikulášske ráno bolo pre všetky Pribišské deti veľmi veselé. Okrem toho, že si rozbalili balíčky zo svojich čižmičiek, veľké prekvapenie ich čakalo pred odchodom do školy. Pri dverách domu si našli balíčky, ktoré ich veľmi potešili.

Veľké poďakovanie si určite zaslúži náš pán starosta Rastislav Suroviak, ktorý svojou prácou, snahou a ochotou pomáha k rozvoju, obnove a skrášleniu našej malej dedinky. Zároveň aj v tejto ťažkej dobe, kedy sa nemôžeme stretávať na podujatiach, nezabúda ani na mamičky, dôchodcov a deti v našej obci a milými darčekom, ktoré sú doručené priamo domov, každého veľmi milo poteší.

Pribišské deti a rodičia